

OS LAB 4

Process Synchronisation and CPU coherency

Alireza Hosseini 810100125
AmirAli Shahriary 810100173
SMahdi HajiSeyedHosseini 810100118

1: علت غیرفعال کردن وقفه در هنگام استفاده از این نوع قفل چیست؟ چرا ممکن است CPU با مشکل deadlock رو به رو شود؟

دلیل آن اطمینان از این است که کدهایی که می‌خواهیم اجرا کنیم به صورت atomic اجرا شوند. یعنی کدهای وقفه را نمیتوان مسدود کرد و برای محافظت از ناحیه critical باید وقفه ها غیرفعال شده باشند. از طرفی در سیستم عامل ها وقفه ها قابل مسدود کردن نیستند. وقفه می تواند باعث ایجاد هم روندی حتی در یک پردازنده شده و اگر وقفه ها فعال باشند ، کد هسته می تواند در هر مقطعی متوقف شود تا مدیریت وقفه به جای آن انجام شود که می تواند منجر به deadlock در کل سیستم شود.

2: توابع pushcli و popcli به چه منظوری استفاده شده اند و چه تفاوتی cli و sti دارند؟

عملیات سوال پیشین به کمک این دو تابع انجام شده ؛ به کمک تابع pushcli وقفه ها را غیر فعال میکنیم و از acquire استفاده میکنیم و سپس پس از اتمام ناحیه critical و release تابع popcli صدا میشود تا وقفه ها مجدد فعال شوند. خود pushcli و popcli از sti و cli استفاده میکنند اما نکته قابل اهمیت این است که فقط تابع هایی بر روی اینها نیستند و قابلیت های دیگری هم دارند. از توابع cli و sti به ترتیب برای دستور های فعال و غیر فعال کردن وقفه های x86 استفاده می گردد. تفاوت آنها این است که در pushcli و popcli قابلیت شمارش داریم یعنی مشخص است که هر کدام چقدر اجرا شده اند که میتواند در کنترل کردن کمک کند

3: چرا قفل مذکور در سیستم های تک هسته ای مناسب نیست؟ روی کد توضیح دهید.

```
24 void
25 acquire(struct spinlock *lk)
26 {
27     pushcli(); // disable interrupts to avoid deadlock.
28     if(holding(lk))
29         panic("acquire");
30
31     // The xchg is atomic.
32     while(xchg(&lk->locked, 1) != 0)
33         ;
34
35     // Tell the C compiler and the processor to not move loads or stores
36     // past this point, to ensure that the critical section's memory
37     // references happen after the lock is acquired.
38     __sync_synchronize();
39
40     // Record info about lock acquisition for debugging.
41     lk->cpu = mycpu();
42     getcallerpcs(&lk, lk->pcs);
43 }
```

همانگونه که در کد مشخص است بنا به شرط holding این قفل ها در xv6 به شکل busy waiting پیاده سازی شده و مشکل آنها در پردازش های تک هسته این است که در صورتی که یک پردازش به مدت طولانی قفل را در اختیار داشته باشد ، بقیه چون busy waiting هستند مشکل ایجاد می گردد.

Busy waiting ها در سیستم های چند پردازش ای باعث هدر رفتن زمان پردازنده و افت بهینه و کارایی سیستم می گردد ؛ در صورتی که در سیستم های تک پردازنده ای این اتفاق در بدترین حالت به deadlock منجر شده. مثلاً چنانچه پردازش ای قفلی را اختیار کند و پردازش ای دیگر تلاش می کند قفل را به روش فوق بدست آورد در این صورت پردازش فوق هیچگاه خروجی از حلقه ندارد و پردازش های دیگر زمانبندی نمیشوند.

4: در مجموعه دستورات RISC-V ، دستوری با نام amoswap وجود دارد. دلیل تعریف و نحوه کار آن را توضیح دهید.

دستور amoswap یک 32 signed data بیتی را از آدرس rs1 در رجیستر rd به صورت اتمی لود می کند و جابجایی مقدار و مقدار اورجینال 32 بیتی signed vale در rs2 و نتیجه را در آدرس rs1 ذخیره می کند. علت تعریف آن تامین وسیله ای برای پردازنده ها یا هسته های متعدد است. تا ثبات و صحت تضمین و دسترسی به حافظه مشترک هماهنگ گردد . بدون عملیات اتمی ، تضمین نظم و توالی های خوانداری و ویرایش و نوشتاری هنگامی که رشته های متعددی درگیر هستند دشوار بوده و می تواند منجر به داده های خراب گردد.

5: مختصری راجع به تعامل میان پردازش ها توسط دو تابع مذکور توضیح دهید.

```
1 // Long-term locks for processes
2 struct sleeplock {
3     uint locked;           // Is the lock held?
4     struct spinlock lk;    // spinlock protecting this sleep lock
5
6     // For debugging:
7     char *name;            // Name of lock.
8     int pid;               // Process holding lock
9 };
```

```
22 void
23 acquiresleep(struct sleeplock *lk)
24 {
25     acquire(&lk->lk);
26     while (lk->locked) {
27         sleep(lk, &lk->lk);
28     }
29     lk->locked = 1;
30     lk->pid = myproc()->pid;
31     release(&lk->lk);
32 }
33
```

همانگونه در **sleeplock** مشخص است به کمک **locked** وضعیت قفل بودن مشخص می شود و **spinlock** برای محافظت از کل اجزای استراکت بهره می بریم .
در **acquiresleep** یک پردازنده به روی آدرس قفلی که به آن پاس داده شده **sleep** کرده تا زمانی که فرصتی برای درست گرفتن قفل مذکور یافت نکند ؛ در **release** ریسه ای در **sleeplock** را نگه داشته تمام پردازنده هایی که روی آن قفل **sleep** کرده اند را بیدار کرده و وضعیت را به **RUNNABLE** تغییر می دهد.

6: حالات مختلف پردازنده ها در **xv6** را توضیح دهید. تابع **sched** چه وظیفه ای دارد؟

حالت یک پردازنده در متغیر **state** که از جنس **enum procstate** نگه می داریم.

- **UNUSED** : از پردازنده ای استفاده نشده است.
- **EMBRYO** : در ابتدا حالت پردازنده اینگونه است و هنگامی که از حالت **UNUSED** تغییر کرده و به این حالت می رویم پردازنده دیگر **UNUSED** نمی باشد.
- **SLEEPING** : منبع پردازنده هنوز آماده نبوده و پردازنده در **CPU** نمیباشد که به این منزله است که **scheduler** از آن استفاده نمی کند ؛ می تواند داوطلبانه یا توسط کرنل به این حالت هدایت شود.
- **RUNNABLE** : قادر است که توسط **scheduler** به **cpu** اختصاص پیدا کند و اکنون در صف اجرای **scheduler** قرار دارد و به **RUNNING** خواهد شد.
- **RUNNING** : پردازنده ای را گویند که **CPU** به آن اختصاص داده شده و در حال اجرا است.
- **ZOMBIE** : پردازنده ای که کارش تمام شده اما پردازنده پدر **wait** را صدا نکرده و اطلاعات این پردازنده هنوز در **ptable** موجود است عملاً وقتی میخواهد **exit** بکند، ابتدا **ZOMBIE** شده ؛ یعنی مستقیم به **UNUSED** نمیرود.

تابع **sched** برای **context switch** و در پایان کار یک پردازنده صدا زده میشود و **context** فعلی ذخیره میکند و **context** با **scheduler** جایگزین میشود (به **context** پردازنده **RUNNABLE** دیگری تعویض میکند).

7: تغییری در توابع دسته دوم داده تا تنها پردازنده صاحب قفل، قادر به آزادسازی آن باشد. قفل معادل در هسته لینوکس را به طور مختصر معرفی نمایید.

میتوان با ایده اینکه تنها صاحب پردازنده بتواند عملیات را انجام دهد و دیگر مشکل موردنظر را نخواهیم داشت. عملاً بایستی شرط اینکه چه پردازنده ای در حال صدا کردن تابع است ، بررسی گردد در **sleeplock** از **pid** که برای اهداف دیباگینگ است برای چک کردن صاحب قفل استفاده می کنیم. در کد لینوکس در بخش **mutex** یک **owner** ای تعریف شده است که این موضوع با کمک آن چک می شود در لینک فوق از [گیت هاب لینوکس](#) ، در فایل **mutex.h** آمده است (در لینک فوق) که در اینجا نیز یک **owner** تعریف شده و شرط اینکه چه پردازنده ای در حال صدا کردن تابع است بررسی می شود (این فیلد در حین رها کردن قفل چک میشود تا تنها صاحب قفل مجاز به این کار باشد).

8: روشی دیگر برای نوشتن برنامه ها استفاده از الگوریتم های **free-lock** است. مختصری راجع به آن ها توضیح داده و از مزایا و معایب آنها نسبت به برنامه نویسی با **lock** بگویید.

در الگوریتم های بدون قفل از قفلی و همچنین **mutex** استفاده نمی شود این عملیات اتمی (دستور های مقایسه و تعویض) ، عملیات اتمی از آنجایی که تقسیم ناپذیر هستند ضمانت می کنند که تنها یک فرآیند یا رشته می تواند فایلی را در یک زمان و بدون دخالت دیگران تغییر دهد. از چالش های الگوریتم های بدون قفل میتوان به منجر به نشت حافظه ، و پیچیدگی پیاده شوند .

از این الگوریتم ها معمولا در multithreading ها بهره می بریم و از ساختمان داده های معروف آن میتوان به concurrent stack اشاره داشت که push و pop در استک توسط ترد بدون نیاز به lock صورت میپذیرد.

از مزایای آن میتوان به افزایش و بهبود عملکرد و performance اشاره داشت و سربار کمتری دارند ؛ چون قفل نداریم منجر به بن بست نمی شود . ؛ اگر برنامه ای حین اجرا قفلی را اختیار کند و بدون آزاد کردن آن crash کند ، همه پردازش ها که از منبع فوق الذکر قفل شده استفاده می کردند از کار می افتند؛ که این در lock free رخ نمیدهد - همچنین پاسخگویی را بهبود بخشیده زیرا که ضمانت میکنند برخی از فرایندها یا رشته ها همواره پیشرفت کرده به یک فایل بستگی دارند. از معایب آن به پیاده سازی سخت تر و اشکال زدایی دشوار تر میتوان اشاره کرد - همچنین الگوریتم های بدون قفل میتوانند سبب نشت حافظه بشوند.

پیاده سازی متعین های مختص هر هسته پردازنده (Cache levels) :

الف : روشی جهت حل این مشکل در سخت افزار وجود دارد . مختصرا آن را توضیح دهید .

دو پروتکل برای حل این مشکل فراهم شده است :

1. Invalidation-Based Protocol

در این روش وقتی یک CPU در حافظه مینویسد ، یک پیغام "INVALIDATION" به باقی CPU ها داده میشود که میگوید این دیتا در کش شما لایل invalidated دارد و دیگه معتبر نیست . در دفعه بعدی که اون CPU ها به اون مقدار نامعتبر دسترسی بخوان داشته باشن ، fetch میکنند و مقدار جدید رو از main memory دریافت میکنند .

2. Update-Based Protocol

به جای اینکه در پروتکل قبلی یک پیغام invalidation برای باقی CPU ها بفرستیم ، کافی است که مقدار آپدیت شده را به باقی CPU ها بدیم ، این پیغام شامل مقدار جدید است ، و CPU هایی که پیغام رو دریافت میکنند ، کش خود را بر اساس اون مسیج آپدیت میکنند ، اما این روش کمتر استفاده میشود چون میتواند با توجه به مقدار آپدیتی و نوع متغیر آپدیتی ترافیک ها بیشتری برای ارسال پیغام ایجاد کند .

ب : یکی از روش های همگام سازی استفاده از قفل هایی مرسوم به قفل بلایت است . این قفل ها را از منظر cache coherency بررسی کنید .

این مکانیزم با این که fair است اما میتواند مانند مکانیزم های دیگه با توجه به سربار زیاد برای update کردن و نگه داشتن cache coherency باعث مشکلاتی شود .

کارایی این روش بستگی به این دارد که CPU ها چند وقت یک باز cache invalidation , یا update cache ها رخ میدهد .

در بسیاری از کاربردها میتوان با استفاده از متغیرهای مختص هر هسته، مشکل را حل نمود. به این ترتیب که به جز در موارد ضروری، دسترسی و بهروزرسانی را در نسخه مختص هسته جاری از متغیر انجام میدهند. بدین ترتیب با کاهش تعداد معتبرسازی، سربار کاهش مییابد

ج) چگونه میتوان در لینوکس داده های مختص هر هسته را در زمان کامپایل تعریف نمود؟

[https://lilux.nl/mirror/kerneldevelopment/0672327201/ch11lev1sec11.html#:~:text=Per%2DCPU%20Data%20at%20Compile%2DTime&text=DEFINE_PER_CPU\(type%2C%20name\)%3B.DECLARE_PER_CPU\(type%2C%20name\)%3B](https://lilux.nl/mirror/kerneldevelopment/0672327201/ch11lev1sec11.html#:~:text=Per%2DCPU%20Data%20at%20Compile%2DTime&text=DEFINE_PER_CPU(type%2C%20name)%3B.DECLARE_PER_CPU(type%2C%20name)%3B)

<https://0xax.gitbooks.io/linux-insides/content/Concepts/linux-cpu-1.html>

<https://www.cs.umd.edu/class/fall2017/cmsc412/project3.pdf>

میتوان با استفاده از دستورات Per-CPU این اقدامات را انجام داد .

The kernel provides an API for creating per-cpu variables - the `DEFINE_PER_CPU` macro:

```
#define DEFINE_PER_CPU(type, name) \
    DEFINE_PER_CPU_SECTION(type, name, ""')
```

تفاوت میان `ticketLock` , `priorityLock` :

در `ticketLock` ما مشابه FIFO عمل میکنیم در واقع بهترین مثالی که میتوان برای این نوع از لاک زد تیکت ورود به بانک است که هر کس زودتر برسد زودتر به اون `critical section` خواهد رسید .
اما در `priority Queue` به این صورت نیست چون ممکن است یکی جز اولین نفر ها درخواست ورود به `critical section` را داشته باشد اما چون اولویت پائینی دارد به اواخر صف برود .

آیا این پیاده سازی ممکن است که دچار گرسنگی شود؟ راه حلی برای برطرف کردن این مشکل ارائه دهید. روش ارائه شده توسط شما باید بتواند شرایطی را که قفلها دارای اولویت یکسان می باشند را نیز پوشش دهد

بله ممکن است دچار `starvation` شود . در اینجا با توجه به این که PID ما مشخص میکند که چه پروسس ای اجرا شود و وقتی که ما وارد `critical section` شده ایم ممکن است پروسس هایی که زودتر تولید شده اند ، بخواهد وارد `critical` شوند برای همین در این سناریو ممکن است `starvation` رخ دهد .

راه حل هایی از جمله `aging` مشابه با آنچه در `scheduling` مطرح شد میتواند کمک کننده باشد .

[illegible]A screenshot of a QEMU terminal window titled "QEMU". The terminal displays the boot sequence of a virtual machine. It starts with a BIOS message from iPXE, followed by a boot attempt from a hard disk. The kernel boots successfully, displaying system parameters like memory size (1000 MB), number of nodes (941), and log level (nlog 30). The user interface shows a root shell prompt where several background processes are added to shared memory pools. Finally, the program finishes execution at the root prompt.

```
Machine View
size
t: sta
estPlo
ld add
ld add
ld add
ld add
sb: size 1000 nblocks 941 ninodes 200 nlog 30 logstart 2 inodestart 32 bmap star
t 58
init: starting sh
$ testPLock
child adding to shared++
child adding to shared++
child adding to shared++
child adding to shared++
child adding to shared++
chilchild adding to shared++
r prog
child adding to shared++
d adding to shared++
child adding to shared++
child adding to shared++
user program finished
$ -
```